JUDICIAL.

IN THE COURT OF THE JUDICIAL COMMISSIONER OF MYSORE.

BANGALORE, *Tuesday, the 15th day of October*, 1867.

Before J. R. KINDERSLEY, Esq., *Offg. Judl. Comr.*

Special Appeal No. 39—551 of 1867, against the decision of the Superintendent of Ashtagram, in Appeal Suit No. 13 of 1866.

K. Parvateeamah — Deft. — Special Appellant.
Versus
Kakhusroo Darasha — Plff. — Special Respondent.

Read Petition of Review No. 1048 of 1867, presented by Kakhusroo Darasha, the above named plaintiff, special respondent.

Judgment on Review.

This application for review was admitted in order to ascertain whether I had fallen into any error in the mode of calculating interest on the dealings between the plaintiff and the defendant's late husband; and having heard the objections taken by the Honorable Mr. Mayne in support of the review, I am unable to see any reason for altering the decision of this court.

2. In the original proceedings Major McHutchin, following the rule in force in this province, set the payments made by the defendant's husband in the first instance against the interest of the debt; and as a general rule of law that principle of calculation between debtor and creditor has not been objected to. But, when the case came on in special appeal before this court, the pleader for the special appellant pointed out that the plaintiff himself in this plaint had followed a different mode of calculation, and one much more favorable to the defendant than that which had been followed, by the courts. And that in effect the courts had imposed on the defendant harder terms than the plaintiff had asked for.

3. The plaintiff in his plaint allowed the defendant interest upon each payment added to the previous payments from the date on which each payment was made; which in effect was compound interest, inasmuch as interest had to be kept down by the payments; the difference between this and the usual mode of computing compound interest being, that in this case the computation was from the date of each payment, instead of being from the commencement of each year.

4. But, while the plaintiff allowed the defendant compound interest, he allowed himself two rests. One on the 7th November 1850, when he alleged that a settlement of accounts had been made, and the other on the 17th July 1857, the date of the last payment by the defendant's husband.

5. The most important of those rests is, of course, the first one in 1850. It was claimed on a settlement of accounts, which the Deputy Superintendent found was not proved; and the ground on which the rest was founded not being established, I was of opinion that the rest had no foundation on which it could be claimed.

6. The second rest claimed by the plaintiff seems to have just as little foundation, because there was no more reason to allow a rest on the occasion of the last payment than on the penultimate, or on any of the other payments, on which no rest was claimed. If the plaintiff had claimed periodical rests under an understanding between the parties, he might have been more successful but his best reason for a rest on the more important occasion lies in a settlement, which he failed to prove.

7. It appears to me that the singular way in which the plaint was drawn granted the most advantageous terms to the defendant, while it risked nearly the whole claim on the plaintiff being able to prove a settlement of accounts in 1850. I think that the defendant was entitled to take advantage of the terms thus offered to her, as she did through her pleader, and I can only regret that the plaintiff was so ill-advised as to expose himself to the risk which has proved so disastrous to his claim.

8. After he has failed in establishing his claim in the mode in which he chose to submit it to the courts, I do not think he is at liberty to adopt a mode of calculation entirely different from that on which he at first proceeded.

9. For these reasons, I adhere to the decree which has already been passed in this case, and this application will be dismissed with costs.

J. R. KINDERSLEY,
Offg. Judl. Commissioner.

ಜುಡಿಷಿಯಲ್.

ಮೈಸೂರು ಶೀಮೆಯ ಜುಡೀಷಲ್ ಕಮ್ಮಿಷನರ್ ಕೋರ್ಟು.

ಮಂಗಳವಾರ ತಾ|| ೧೫ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೮೬೭ ಪೆಂಗಳೂರು ಅಫಿಷಿಯೇಟಿಂಗ್ ಜುಡಿಷಲ್ ಕಮ್ಮಿಷನರಾದ ಜೆ. ಆರ್. ಕಿಂಡರ್‌ಸ್ಲೇಯವರ ಮುಂದೆ

ಸ್ಪೆ ೧೮೬೭ನೇ ಇಸವಿ ೧೩೫ನೇ ನಂಬರ್ ಅಪ್ಪೀಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಗ್ರಾಮ ಡಿವಿಜ್ ಸೂಪರ್‌ಟೆಂಡೆಂಟರವರು ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟ ೧೮೬೭ನೇ ಇಸವಿ ೫೮-೫೫೦ನೇ ನಂಬರ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಪ್ಪೀಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ.

ಕೆ. ಪಾರ್ವತಮ್ಮ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಪ್ಪೀಲ್ ವಾದಿ.
ಕೆಕಸರುದಾರಾಸಾ ವಾದಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪ್ರತಿವಾದಿ

ಮೇಲೆ ಕಂಡ ವಾದಿಯಾದ ಅಪ್ಪೀಲ್ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಕೆಕಸರುದಾರಾಸಾ ಯೆಂಬಾತನು ಕೊಟ್ಟ ೧೮೬೭ನೇ ಇಸವಿ ೧೦೫೮ನೇ ನಂಬರ್ ರಿವ್ಯೂ ಅರ್ಜಿ ಪೋದಲ್ಪಟ್ಟತು.

ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮೇಲೆ ಆದ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್.

ವಾದಿಗೂ ಪ್ರತಿವಾದಿ ವೃತ ಪಟ್ಟ ಗಂಡಸಿಗೂ ನಡೆದ ಲೇವಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವದರೊಳಗೆ ನಾನೇನಾದರು ತಪ್ಪು ಇರುತ್ತೇನೋ ಯೇನೋ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವ ಬಗ್ಯೆ ಈ ರಿವ್ಯೂ ಅರ್ಜಿಯು ದಾಖಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಸಾಧಕವಾಗಿ ಅನರೇಬಿಲ್ ಮೆಸ್ಟರ್ ಮೇಯರ್ ಸಾಹೆಬರು ತಿಳಿಸಿದ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಈ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಬಬೂ ನನಗೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲವು.

೨. ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಗಂಡನು ಮೊದಲು ಪಾವತೀ ಮಾಡಿದ ಮೊಬಲಗುಗಳನ್ನು ಅಸಲ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಮೆಕ್ ಹಚ್ಚಿಸನ್ ಸಾಹೆಬರು ಈ ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಾಲದ ಬಾಬತು ಬಡ್ಡಿಗೆ ಜಮೆ ಕಟ್ಟುರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಾರಣ ನಿಬಂಧನೆಯಂತೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಲೇಹೇ ದೇಹೇದಾರರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷೇಪಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಪ್ಪೀಲ್ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಪ್ಪೀಲ್ ವಾದಿಯ ಕಡೇ ಪ್ಲೀಡರು, ವಾದಿಯೇ ತನ್ನ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಜೇಕೇ ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಕೋರ್ಟಿನವರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಕೇವಲ ಅನುಕೂಲವಾದ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿರುವದಾಗಿಯೂ, ಆವ್ಹರಿಂದ ವಾದೀ ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣವಾದ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನವರು ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಹೊರಿಸಿ ಇರುವದಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿದನು.

೩. ವಾದಿ ತನ್ನ ದಾವಾ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿ ದಫಾ ಪಾವತಿಯಾದ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಪಾವತೀ ತಾರೀಕ್ ಲಾಗಾಯತು ಆ ಗುವ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಪಾವತೀ ಮಾಡಿದ್ದ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕೀರ ಬೇಕಾದ ಬಡ್ಡಿ ಕೀರದೇ ಹೋದ್ದರಿಂದ ಇದು ಚಕ್ರವಾಳ ಬಡ್ಡಿಯಾಯಿತು ಇದಕ್ಕೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಚಕ್ರವಾಳ ಬಡ್ಡಿಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಂದರೆ ಈ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ ಮುರು ಲಾಗಾಯಿತು ಬಡ್ಡೀ ಲೆಕ್ಕಾ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತಿ ದಫಾ ಪಾವತಿಯಾದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಬಡ್ಡಿ ಸುರುವಾಗುತ್ತೆ.

೪. ಆದರೆ ವಾದಿಯು ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಚಕ್ರವಾಳ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟುರುವಲ್ಲಿ ಅವನು ಲಕ್ಕ ಫೈಸಲಾದ್ವಾಗಿ ಹೇಳುವ ೧೪೫೦ನೇ ಇಸವಿ ೬ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಂದಾವರ್ತಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಗಂಡನೂ ಕಡೇ ದಫಾ ಮೊಬಲಗ ಪಾವತೀ ಮಾಡಿದ ೧೪೫೬ನೇ ಇಸವಿ ೬ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಂದಾವರ್ತಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯೆರಡು ದಫಾ ಅಸಲ್ ಬಡ್ಡೀ ಸಹಾ ಪ್ರೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಯೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

೫. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಯೇರ್ಪಾಡಾದ್ದರ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ ಮುಖ್ಯವಾದ್ದು ೧೪೫೦ನೇಯಲ್ಲಿ ಆದ ಮೊದಲನೇದು. ಲೆಕ್ಕ ಫೈಸಲಾದ್ದರ ಮೇಲೆ ಸದರೀ ಯೇರ್ಪಾಡಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮೊಬಲಗು ಬರಬೇಕೆಂದು ದಾವಾ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಡಿಫೆಂಡೆಂಟರವರು ಸದರೀ ರುಜುವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಫೈಸಲ್ ಮಾಡಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸದರೀ ಮೇರೆ ಲೆಕ್ಕ ಯೇರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಪುಂಟಾದ ಸಬಬು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡದೇ ಇರುವದರಿಂದ ಸದರೀ ಯೇರ್ಪಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಮೊಬಲಗ್ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಾತ್ಪರ್ಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

೬. ವಾದೀ ಬರಬೇಕೆನ್ನುವ ಯೆರಡನೇ ಯೇರ್ಪಾಡಿನ ಬಾಬತಿಗೂ ಬದಸ್ತೂರ್ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ಯಾತಕ್ಕಂದರೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಯೇರ್ಪಾಡಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಕೀ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಕಡೇ ದಫಾ ಸಲಿಕೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ಸಲಿಕೆ ಕಾಲವಲ್ಲಾಗಲಿ ಮತ್ತ್ಯಾವ ದಫಾ ಸಲಿಕೆ ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ಪುಂಟಾದ ಸಬಬಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೇ ಸಲದ ಸಲಿಕೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಬಾಕಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಜೆಟ್ಟಾದ ಸಬಬೇನೂ ಇಲ್ಲವು. ಕಕ್ಷಿಗಾರ್ರು ಕರಾರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆಯೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯೇರ್ಪಟ್ಟು ಬಾಕೀ ಬರ ಬೇಕೆಂದು ವಾದಿ ದಾವಾ ಮಾಡಿ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಂದಿರುವದು. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯೇರ್ಪಾಡಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಕೀ ಬರ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಫೈಸಲಾತಿಯೇ ಪೊಳ್ಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಪರಂತು ಅಂಥಾ ಫೈಸಲಾತಿಯನ್ನು ರುಜು ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿ ಇರುತ್ತಾನೆ.

೭ ದಾವಾ ಅರ್ಜಿಯು ಪೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರದಿರುವದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಕೇವಲ ಅನುಕೂಲವಾದ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಗುರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ೧೪೫೦ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಫೈಸಲಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರುಜು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣ ದಾವೆಯೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗುವದು. ಈ ಮೇರೆ ಸಂದರ್ಭಿಸಿದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯೂ ತನ್ನ ವಕೀಲನ ಮೂಲಕ ನಡಿಸಿದಂತೆ ಅನುಕೂಲ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ಯೀಸುತ್ತೆ. ವಾದಿಯು ತನ್ನ ದಾವೆಗೆ ಕೇವಲ ಪಾನಿಕರವಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವಂತೆ ತಪ್ಪು ಸಲಹ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

೮. ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ದಾವೆಯನ್ನು ತರುವದಕ್ಕೆ ಖಾಯಿಷ್ ಮಾಡಿದನೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದ ಬಗ್ಗೆಕ ಪ್ರಥಮತಃ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಇರುತ್ತಾನೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾದಂಥಾ ರೀತಿಯನ್ನು ಅವನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬಹುಮಾನಾ ನಾನು ಯೆಣಿಸುವದಿಲ್ಲವು.

೯. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಪೂರ್ವವೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನೇ ನಾನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ, ಈ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಅರ್ಜಿಯು ಖರ್ಚುಗಳು ಸಹಿತ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿರುತ್ತೆ.

(Signed) J. R. KINDERSLEY,
Offg. Judl. Commissioner.